

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/64/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125011063
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3125011063.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a JUDr. Milana Straku na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. augusta 2025 prejednal sťažnosť obvineného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C. C., B. XXX/X, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0T/59/2025 zo dňa 04.07.2025 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0T/59/2025 zo dňa 17.07.2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0T/59/2025 zo dňa 04.07.2025 bolo rozhodnuté nasledovne (citácia výrokovej časti):

Podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku v spojení s § 241 odsek 1 písmeno f) Trestného poriadku sa odmieta obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín č. k. 1Pv 351/25/3309-9 zo dňa 03.07.2025 podaná na obvineného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

dňa 01.07.2025 v čase približne o 15:15 hod., v predajni "Kaufland" na ulici Továrenská 4202/75 v Dubnici nad Váhom odcudzil nasledovný tovar: 9 ks LindtExMilkCSS 100g v hodnote 35,91 eur, 47 ks Calv. tun. oliv. 195 g v hodnote 279,18 €, 24 ks RM tuniak 3x80 g v hodnote 178,32 €, 3 ks PJacobs Velvet 1 kg v hodnote 49,47 €, 3 ks K. Pistácie 250 g v hodnote 12,27 €, 1 ks PJacobs Velvet GCr 1 kg v hodnote 16,49 €, 7 ks Excel. Dark 90% 100 g v hodnote 27,93 €, 7 ks Lindtčok 100% Kak 50 g v hodnote 27,93 €, 12 ks LindtEx. CBis&Or 100 g v hodnote 47,88 €, 5 ks CreaCherychili 150 g v hodnote 29,95 €, týmto svojím konaním spôsobil spoločnosti Kaufland Slovenská republika, v.o.s., so sídlom Trnavská cesta 41/A, Bratislava, IČO: 35 790 164 celkovú škodu vo výške 705,33 €, pričom uvedeného skutku sa dopustil aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, spisová značka: 0T/251/2023 zo dňa 26.11.2023, právoplatným dňa 26.11.2023 odsúdený za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom a so skúšobnou dobou vo výmere 12 mesiacov,

nakoľko boli zistené závažné procesné chyby a vec sa vracia prokurátorovi.

Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor v zákonnej lehote sťažnosť, v písomných dôvodoch ktorého uviedol nasledovné (citácie):

V predmetnom konaní mám za to, že nie sú žiadne pochybnosti o príčetnosti obvineného A. B. v čase spáchania skutku a to z nasledovných dôvodov:

Obvinený A. B. je síce obmedzený v spôsobilosti na právne úkony, avšak toto obmedzenie sa týka spôsobilosti nakladať s hnutelným a nehnuteľným majetkom, spísania závetu, uzatvorenia zmlúv, preberania dávok a dôchodku a manipulácie s hotovosťou nad 20 Eur a podobne. Takéto rozhodnutie však automaticky neznamená, že obvinený nevie rozpoznať protiprávnosť činu alebo ovládať svoje konanie.

Obvinený bol obmedzený v spôsobilosti na právne úkony rozsudkom zo dňa 06.04.2022, právoplatný dňa 23.05.2022. Od tohto momentu bol opakovane odsúdený za rôznu trestnú činnosť.

Obvinený bol v trestnom konaní vedenom na Okresnej prokuratúre Trenčín, spisová značka 2Pv 275/24/3309 podrobený skúmaniu jeho duševného stavu znalcom z odboru psychiatria. Zo znaleckého posudku č. 153/2024 jasne vyplýva, že obvinený je síce závislý na alkohole a drogách, avšak jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli nepodstatne, forenzne nevýznamné zmenšené, neboli však vymiznuté. Podľa znalca obvinený A. B. chápe zmysel trestného konania. Obvinený bol v tomto konaní odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín, č. 6T/80/2024.

Obmedzená spôsobilosť v žiadnom prípade automaticky neznamená nepríčetnosť ani oslobodenie od trestnej zodpovednosti. Trestná zodpovednosť sa vždy posudzuje samostatne podľa psychického stavu v čase skutku.

Tu dodávam, že obvinený v deň spáchania skutku (01.07.2025) konal premyslene. Na krádež použil samoobslužné predajne, ktoré nepodliehajú takej prísnej kontrole ako klasické pokladne. Dokonca sám uviedol, že za niektoré veci zaplatil, aby sa mal čím pri prípadnej kontrole preukázať. Obvinený nekradol veci bez rozmyslu, aby sa mohol najesť a podobne ale evidentne kradol veci, ktoré je možné speňažiť a takto si zabezpečiť finančnú hotovosť. Uvedené preukazuje, že obvinený o svojom čine dopredu rozmýšľal a plánoval si ho.

S prihliadnutím na konanie obvineného je jasné, že obvinený rozumie základným finančným rozhodnutiam a to, že za veci je potrebné v obchode zaplatiť a akým spôsobom sa v obchode platí. Z jeho výsluchu jasne vyplýva, že má základne právne uvedomenie. Vie, že kradnúť, sa nemá, rozlišuje medzi vlastnými vecami a cudzími. Sám obvinený o krádeži hovoril ako o zlej veci, teda aj keď má obmedzenie v spôsobilosti nakladať s majetkom, vie rozlíšiť dobré a zlé správanie. Obvinený môže disponovať s hotovosťou do 20 Eur, teda v bežnom živote chodí do obchodu a nakupuje.

Mám za to, že obvinený B. má zachované schopnosti rozlišovania medzi dovoleným a zakázaným konaním, a to aj s prihliadnutím na predchádzajúce trestného konania.

K porušeniu práva na obhajobu dodávam, že obvinený mal od prvých úkonov trestného konania súdom ustanoveného advokáta JUDr. D. B., aby boli jeho práva riadne zabezpečené. Pri jeho výsluchu bol prítomný aj jeho otec - opatrovník. Obvinený sa k činu dobrovoľne priznal a tento aj riadne a detailne opísal. Pri výpovedi nejavil známky nepríčetnosti ani žiadnej psychickej poruchy, vypovedal súvislo.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K tejto sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril obvinený prostredníctvom obhajcu. Uviedol nasledovné (citácie):

Dňa 11.07.2025 bola môjmu ustanovenému doručená Sťažnosť Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 1 Pv 351/25/3309-14 zo dňa 07.07.2025 proti Uzneseniu samosudkyne Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/59/2025 zo dňa 04.07.2025, pričom súd umožnil obhajcovi, aby sa obratom vyjadril k sťažnosti.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín odôvodňuje sťažnosť tým, že neexistujú žiadne pochybnosti o príčetnosti obvineného v čase spáchania skutku. Poukazuje na to, že obvinený je síce obmedzený na spôsobilosti na právne úkony, avšak takéto rozhodnutie automaticky neznamená, že obvinený nevie

rozpoznať protiprávnosť činu alebo ovládať svoje konanie. Poukázala na to, že v inom trestnom konaní bol zabezpečený znalecký posudok

z odboru psychiatria, z ktorého vyplynulo, že rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli nepodstatne, forenzne nevýznamne zmenšené, neboli však vymiznuté a obvinený bol aj odsúdený rozsudkom okresného súdu. Ďalej poukazuje na to, že trestná zodpovednosť sa posudzuje samostatne - podľa psychického stavu v čase skutku. Ďalej uvádza, že obvinený konal premyslene, obvinený o svojom čine dopredu rozmýšľal a plánoval si ho. Prokurátorka tiež poukázala na výpoveď obvineného, z ktorej podľa nej vyplýva, že obvinený má zachované schopnosti rozlišovania medzi dovoleným a zakázaným konaním. K porušeniu práva na obhajobu uviedla, že som mal ustanoveného obhajcu a pri výsluchoch bol prítomný aj môj opatrovník.

Vzhľadom na uvedené podávam prostredníctvom ustanoveného obhajcu toto vyjadrenie k sťažnosti, ktoré odôvodňujem nasledovne.

Sťažnosť považujem za nedôvodnú. Napadnuté Uznesenie je zákonné a vecne správne, pričom sa stotožňujem aj s odôvodnením napadnutého Uznesenia a v celom rozsahu naň odkazujem.

Mám za to, že v mojom prípade existujú pochybnosti o tom, či som bol v čase spáchania skutku príčetný alebo nie. Prokuratúra odkazuje na jednej strane na znalecký posudok zabezpečený v inom trestnom konaní, no vzápätí správne poukazuje na to, že trestná zodpovednosť sa vždy posudzuje samostatne - podľa psychického stavu v čase skutku.

V aplikačnej praxi platí, že v súvislosti s posúdením duševného stavu obvineného v konkrétnej veci neprichádza do úvahy prevzatie znaleckého posudku o duševnom stave obvineného z inej (predchádzajúcej) trestnej veci (k tomu pozri R 65/1980), rovnako to neprichádza do úvahy v súvislosti so znaleckým posudkom dotýkajúcim sa duševného stavu obvineného, ktorý bol vypracovaný v civilnom konaní.

To znamená, že nemožno nekriticky prihliadať len na závery znaleckého posudku zabezpečeného v inom trestnom konaní. Skúmanie môjho duševného stavu v tomto kontexte je teda nevyhnutné na zaistenie spravodlivého a zákonného procesu. Všetky ostatné námietky prokuratúry čo do mojej príčetnosti v čase spáchania skutku sú len tvrdeniami a je preto nevyhnutné znalecky skúmať môj duševný šťav v čase spáchania skutku, keďže práve znalecký posudok je kľúčovým dôkazom pre zodpovedanie právnej otázky čo do posúdenia príčetnosti a tento znalecký posudok mali zabezpečiť orgány činné v trestnom konaní v rámci riadneho vyšetrovania a nemali postupovať v intenciách § 204 Trestného poriadku.

Navyše prokurátorka okresnej prokuratúry v sťažnosti sa už bližšie nevysporiadala so zisteniami samosudkyne, že v inej civilnej veci vedenej Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 34Ps/9/2021 bolo zo záverov znaleckého posudku MUDr. E. B. č. 27/2021 zo dňa 06.12.2021 zistené, že trpím mentálnou retardáciou ľahkého stupňa, čo sa prejavuje skreslenou schopnosťou úsudku, moje konanie je nedostatočne kontrolované vôľou, správanie v rodine a spoločnosti je nesamostatné, pričom moja schopnosť ovládať svoje konanie je výrazne znížená. Tento znalecký posudok predstavuje indíciu, na základe ktorej orgány činné v trestnom konaní mali pribrať znalca na vyšetrenie môjho duševného stavu, keďže vytvára dôvodné pochybnosti o mojom duševnom stave v čase spáchania stíhaného skutku v tomto trestnom konaní, ako správne konštatovala aj samosudkyňa. Naproti tomu však orgány činné v trestnom konaní tento znalecký posudok z civilného konania ani len nezabezpečili do vyšetrovacieho spisu (zabezpečili iba rozsudok o obmedzení spôsobilosti na právne úkony).

Orgány činné v trestnom konaní napriek vyššie spomenutej indícii neobjasňovali okolnosti, ktoré potenciálne mohli svedčiť v môj prospech, resp. nezabezpečili dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie, čím porušili moje právo na obhajobu. Skutočnosť, že sa procesné postupovalo podľa § 204 Trestného poriadku, fakticky spôsobila zásah do mojich práv, keďže nebol vytvorený časový priestor za vykonanie dokazovania vo vzťahu k zisteniu môjho duševného stavu v čase spáchania skutku a tým bolo limitované moje právo na obhajobu.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby sťažnostný súd podľa § 193 ods. 1

písm. c) Trestného poriadku zamietol sťažnosť prokuratúry ako nedôvodnú.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému prokurátor podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by už samé osebe mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutého uznesenia. Krajský súd v tomto smere konštatuje, že ani prokurátor v dôvodoch podanej sťažnosti nevytýkal existenciu takýchto procesných chýb.

V rámci preskúmania správnosti sťažnosťou prokurátora napadnutého uznesenia krajský súd skúmal, či je toto v súlade so zákonom.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 23 Tr. zák. kto pre duševnú poruchu v čase spáchania činu inak trestného nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie, nie je za tento čin trestne zodpovedný, ak tento zákon neustanovuje inak.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že skutkové zistenia a právne závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení majú úplnú oporu v obsahu trestného spisu, ako aj obsahu znaleckého psychiatrického posudku vypracovaného na obvineného v inej (netrestnej) veci Okresného súdu Trenčín vedenej pod sp. zn. 34Ps/9/2021.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnymi úvahami okresného súdu o existencii dôvodných pochybností ohľadom náležite zisteného skutkového stavu v tejto trestnej veci pred podaním obžaloby na súd prvého stupňa. Tieto nedostatky obžaloby, na ktoré správne poukázal okresný súd, sú podľa názoru krajského súdu výsledkom procesného postupu orgánov činných v trestnom konaní v rozpore s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Predmetné zákonné ustanovenie ukladá orgánom činným v trestnom konaní povinnosť postupovať tak, aby na základe nimi obstaraných a vyhodnotených dôkazov zistený skutkový stav nevykazoval čo i len minimálne dôvodné pochybnosti o podstatných okolnostiach, ktoré sú významné na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti voči konkrétnej osobe. Ide o vyjadrenie dôkaznej povinnosti orgánov činných v trestnom konaní, ktorých úlohou je vyhľadávať a vykonávať dôkazy nielen v neprospech, ale v aj prospech obvineného. Pritom orgány činné v trestnom konaní majú postupovať tak, aby výsledky nimi vykonaného dokazovania v prípravnom konaní odôvodňovali postavenie obvineného pred súd v podobe podania obžaloby a tak umožnili súdu spravodlivo rozhodnúť vo veci.

Podľa názoru krajského súdu súdom prvého stupňa v napadnutom uznesení uvádzané skutočnosti zakladajú nepochybne dôvodné pochybnosti o príčettosti obvineného v čase spáchania stíhaného skutku, ktorá okolnosť má podstatný vplyv na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti voči obvinenému.

Aj krajský súd v súvislosti so zásadou náležiteho zistenia skutkového stavu v tejto trestnej veci hodnotí doterajší procesný postup orgánov činných v trestnom konaní ako neoprávnené prenášanie dôkazného bremena prokurátora (orgánov činných v trestnom konaní) podľa § 2 ods. 10 Tr. por. na súd v rámci objasňovania jednej zo základných otázok významných pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti voči obvinenému. Preto krajský súd považuje záver okresného súdu, že v preskúmvanej veci postupom orgánov činných v trestnom konaní v rozpore s § 2 ods. 10 Tr. por. došlo k závažným procesným chybám a k porušeniu práva obvineného na obhajobu za správny a opodstatnený, a teda aj odôvodňujúci odmietnutie podanej obžaloby prokurátora postupom podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. por. v spojení s § 241 ods. 1 písm. f) Tr. por.

Z vyššie uvedených dôvodov sa preto krajský súd nemohol stotožniť so sťažnosťmi námietkami prokurátora, keďže tento si podľa názoru krajského súdu dôsledne nesplnil (a to v neprospech obvineného) jednu zo svojich základných povinností vyplývajúcich mu z Trestného poriadku.

Napokon nedôvodnosť podanej sťažnosti prokurátora bola zjavná už z jej samotného odôvodnenia, kde sa prokurátor odvoláva na inú trestnú vec obvineného, v ktorej bol skúmaný jeho duševný stav, čím nepriamo popiera svoje tvrdenia o nepotrebnosti skúmania duševného stavu obvineného v prejednávanej veci. V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné uviesť, že výsledky znaleckého skúmania nariadeného v inej trestnej veci toho istého obvineného nemôžu byť v zásade priamo použiteľné v ďalšej trestnej veci tohto obvineného, najmä vzhľadom na možné rozdielne okolnosti toho-ktorého prípadu v čase spáchania toho-ktorého skutku v týchto veciach.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.